

nu, da vi have saameget Andet at bruge Penge til, saa vil man vist erkjende, at man maa tage sig vel iagt for at anskaffe nye Dampskibe, naar der ikke er en bydende Nødvendighed derfor. De Dampskibe, Postvæsenet har til sin Disposition, ere deels byggede, deels erhvervede i Fortiden og svare til den Dampskibsforbindelse, som dengang var nødvendig og mere nødvendig end den Dampskibsfart, hvorom her handles. I Øvrigt beklager ogsaa jeg, at den ærede Landsthingsmand, paa hvis Begne denne Discussion synes at være reist, ikke er her tilstede; thi jeg troer, at Ingen bedre end han vilde være istand til at udtale sig om de mange Oplysninger, som begrunde det, jeg har tilladt mig at fremføre; han har nemlig ved flere Leiligheder taget sig af denne Sag, og har stadigt faaet begrundede Oplysninger om, at det ikke lod sig gjøre.

M. P. Brun: Jeg vil kun til hvad den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kreds (H. B. Hansen) yttrede, sige, at, hvis dette „Hør“ skulde have gjaldt som en Afstemning, saa vilde dette „Hør“ neppe have staaet alene.

Orsted: Jeg kan dog ikke lade uberørt, at jeg hører til den Minoritet, som har erklæret sig imod den Deel af Tavlen P Nr. 5, hvor det er anført, at Kammeradvocatens Embede skal ved Vacance bortfalde, imod hvilken Mening ogsaa vægtige Grunde ere blevne anførte her i Forsamlingen. Man har aldeles urigtigt antaget, at Kammeradvocatens Embede kun bestaaer i de Forretninger, hvorfor han faaer særskilt Betaling. Kammeradvocatens Embede bestaaer kun for en Deel i at udføre Processer, han har ogsaa at afgive en Mængde Betænkninger, deels om Sager, hvoraf der kunde reise sig Processer, og deels om andre Anliggender, ligesom der ogsaa er en Række af Sager, som han maa udføre i Provindsferne, hvor han maa antage Fuldmægtige, der faae det for Sagen tilkjendte Salarium, imedens han kan have betydeligt Arbejde ved at instruere dem, saavel oprindeligiis som naar de henvende sig til ham om at faae nærmere Forholdsregler. Man har ligeledes anført, at de Betænkninger, der afgives af Kammeradvocaten, kunde afgives enten til Generalfiskalen eller Generalprocureuren; det er vistnok

ogsaa en urigtig Forudsætning. Hvad Generalprocureuren angaaer, kunde han vel maafee afgive Betænkning om adskillige af de Anliggender, hvorom Kammeradvocaten høres; den Tid, jeg havde den Ære at være Generalprocureur, da var jeg altid villig til, naar Collegiet ønskede min Betænkning om et eller andet juridisk eller administrativt Spørgsmaal, der hørte under det, at afgive min Betænkning. Jeg veed ikke, om Generalprocureuren nu gjør det Samme, men i intet Tilfælde kunde Generalprocureuren komme til at give Betænkning over de mange enkelte Sager, saavel virkelige Processer, som ogsaa Sager, der kunne blive Gjenstand for Processer, hvorom Kammeradvocaten høres, og jeg maa tilstaae, at, uagtet jeg havde endeel Erfaring ogsaa i Rettergangssager, som den, der i mange Aar havde beklædt Dommerembedet, troer jeg dog, at man kunde finde en bedre Veiledning ved mange Leiligheder hos en saadan øvet Sagfører, som den Mand altid har været, hvem Kammeradvocatens Post har været betroet. Generalfiskalen kunde det endnu mindre paaligge at afgive Betænkning over de Sager, hvorom Kammeradvocaten høres. Men det, jeg antager for det Vigtigste i Sagen, er, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at man var besejret til under Finantsfagen at tage Bestemmelse om, hvilke Embedsmænd der skulde vedblive, og foruden at henholde mig til, hvad jeg har anført, skal jeg blot tilføje, at det vilde være saameget betænkeligere, om en Bestemmelse af denne Art skal ansees bindende for Regjeringen, saameget mere som det er aldeles usikkert, om Landsthinget, hvis der var givet det Tid og Leilighed til at erklære sig over Sagen, vilde være enig, og det altsaa er det ene Things Mening der da blev gjældende for Regjeringen og for den anden Deel af Rigsdagen. Det er vistnok ikke at formode, at Landsthingets Stilling vil blive saa ugunstig i nogen tilkommende Rigsdag, som i den nærværende, at det først faaer Leilighed til at ytre sig om Finantsloven i det Dieblit, hvor der er paatrængende Nødvendighed i, at den paa det Hurtigste kommer ud; men denne Tid vil altid efter Forholdenes Natur blive knap, og det var derfor høist ønskeligt, om det blev overholdt, at Finants-